

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 34T/10/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011188  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2116011188.10

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom PhD., v trestnej veci vedenej proti obžalovaným N. S. a Y. V., pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.01.2022, takto

### rozhodol:

Obžalovaní:

1) N. S., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Z. XX,

a

2) Y. V., nar. XX.XX.XXXX v O.,  
trvale bytom O.- T., U. ul. č.XXX,

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 27.06.2016, vedenej pod sp. zn. 2Pv 917/13/2207, zo skutku právne posúdeného ako prečin porušovanie domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona., ktorého sa mali dopustiť tak, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 22.4.2013 bez súhlasu užívateľa nehnuteľnosti T. P., bytom L. námestie č. XX, X. W., ako aj bez akéhokoľvek právoplatného rozhodnutia, ktoré by ich na takéto konanie oprávňovalo, spolu s ďalšími osobami vnikli najskôr na pozemok patriaci k rodinnému domu na L. námestí č. XX v obci X. W., zapísané na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. a následne obaja neoprávnene vstúpili aj do tu stojaceho rodinného domu, kde sa voľne pohybovali a odmietali odísť aj napriek viacerým výzvam užívateľov domu, aby nehnuteľnosť opustili,

pretože skutok nie je trestným činom.

### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala tunajšiemu súdu dňa 30.06.2016 na obvinených N. S. a Y. V. obžalobu pod sp. zn. 2Pv 917/13/2207 zo dňa 27.06.2016, pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v jej výrokovej časti.

Prvá etapa dokazovania (pred vyhlásením prvého [následne zrušeného] rozsudku) - vykonané dokazovanie

Vzhľadom na fakt, že uznesením odvolacieho súd nebola konštatovaná vecná nesprávnosť resp. nezákonnosť vykonaných dôkazov (skôr ich neúplnosť, ktorú bolo nutné riešiť vykonaním ďalších dôkazov, bez potreby opakovania už skôr vykonaných dôkazov), oprel súd odôvodnenie tohto rozhodnutia o tú časť pôvodne zrušeného rozsudku, ktorej sa vytýkané vady nedotýkali.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných N. S. a Y. V., svedkyne-poškodenej T. P., svedkov K. Z., H. P., Y. L. C., Y. S., P. K., O. Y., H. R., T. V., Q. P., T. P., U. V., C. X., T. W., prečítaním výpovede svedkyne N. P., oboznámením znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo N. Y. L., listinnými dôkazmi, pripojenými spismi a ostatným obsahom spisového materiálu.

Obžalovaný N. S. na hlavnom pojednávaní po poučení súdu o práve urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods.1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por., urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods.1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu.

K veci uviedol, že v kritický deň dňa 22.04.2013 po vydražení dotknutej nehnuteľnosti - rodinného domu na L. námestí č. XX v obci X. W., išiel spolu s vydražiteľom pánom K. Z. obhliadnuť predmetnú nehnuteľnosť tým spôsobom, že si otvorili zadnú bránu, ktorá bola otvorená, pričom na balkón vyšiel H. P. s ktorým sa rozprávali a tento ich zavolať dovnútra. Pred samotnou dražbou bol na obhliadke predmetnej nehnuteľnosti spolu so znalcom za účelom vyhotovenia znaleckého posudku, kedy mu bol umožnený prístup a následne sa dohodol s H. P. a T. P., že sa tam ešte vráti za účelom obhliadky draženej nehnuteľnosti. V kritický deň išiel dovnútra po súhlase H. P. so vstupom do nehnuteľnosti s tým, že vo vnútri oznámil p. P., že vonku čaká vydražiteľ a chcú sa dohodnúť čo bude ďalej. Následne obžalovaný vyšiel von, pričom im svedkyňa N. P. cez okno oznámila, že volala políciu. Chvíľu nato zbadali na ulici policajné auto, ktoré zrejme nevedelo nájsť adresu, preto vyšli von pred nehnuteľnosť, zavolali ich a odvtedy sa zdržiavali iba pred domom. Potom sa dostavila druhá hliadka, a po dostavení sa druhej hliadky prišla T. P. Keď boli pred domom, tak tam vyšiel ku nim aj H. P., ktorý asi po 20 minútach rozhovoru pichol Y. V. nožom. Následne prišla záchranka, H. P. zaistili a odobrali sa na políciu na Žarnovu ulicu. Potom, keď čakali asi 2 hodiny na polícii, prišiel jeden z policajtov, T. W., ktorý mu povedal, že bol pri výsluchu H. P., pričom H. P. sa vyjadril, že mu nevadilo, že tam boli, lebo vedel, že o dom prišiel, jemu vadilo, keď na ulici videl Y. V.. Ďalej uviedol, že na predmetnú nehnuteľnosť išiel z titulu sprievodu osoby, ktorá vydražila predmetnú nehnuteľnosť, a to ako fyzická osoba. Je pravdou, že pred vstupom do nehnuteľnosti, resp. na pozemok na nikoho nevolal, nezvonil na zvonček, nakoľko tam žiadny nie je. Nikomu sa ani neohlásil, keďže predpokladal, že na liste vlastníctva je vyznačený výkon záložného práva.

Vtedajší záložný veriteľ spoločnosť AB CONSULT, ho nakontaktovala prostredníctvom konateľa, či vie zabezpečiť znalecký posudok, preto nakontaktoval znalca, s ktorým, keď tam prišli, povedal, že sú tam na obhliadke. T. P. povedal, že vie o tom a spolu s H. P. a T. P. prešli celú nehnuteľnosť. Z toho dôvodu si myslel, že o tom, že tá dražba bude, vedia, vzhľadom na to, že T. P. predmetný úver nesplácala. Taktiež si preveril, aký je právny vzťah k nehnuteľnosti, pričom zistil, že vlastníkom bol Y. V., ktorý bol rozhodnutím súdu obmedzený na nakladanie s touto nehnuteľnosťou, popritom tam bol výkon záložného práva v prospech úveru, ktorý si zobrala T. P., ktorá úver nesplácala. Taktiež uviedol, že v kritický deň bolo na predmetnej nehnuteľnosti 5-7 ľudí, ktorí tam boli za účelom, v prípade, že by bolo odovzdaná nehnuteľnosť a boli by tam veci, ktoré sa musia vyhodiť, aby ich mohli povynášať. Čo sa týka spoluobžalovaného Y. V., tak tento nebol ani v dome a ani na dvore predmetnej nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o rodinu P., tak títo potom, ako predali dom Y. V. sa z domu približne na týždeň odsťahovali a následne sa do neho protiprávne znova nasťahovali, za čo podal Y. V. na T. P. trestné oznámenie.

Obžalovaný Y. V. na hlavnom pojednávaní po poučení súdu o práve urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods.1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por., učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods.1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu.

Vo svojej výpovedi uviedol, že v predmetnom dome nebol, ani sa tam nezdržiaval, takže nemohol nikoho obmedzovať. Zdržiaval sa iba vonku, a to pred a za domom, prípadne v aute, nebol ani na dvore nehnuteľnosti, zdržiaval sa iba na verejnom priestranstve. Pri nehnuteľnosti sa zdržiaval z dôvodu, že ju mal ísť odovzdať vydražiteľovi pánovi Z.. V aute sedel sám, za domom bol K. Z., N. S., zopár ľudí, ktorých po mene nepozná. Pred domom bol on, štyria policajti, T. P., H. P. a kopa iných ľudí. V kritickom

čase bol v aute, nevšimal si nič naokolo, čo sa dialo na nehnuteľnosti, keď bol vpredu, rozprával sa s policajťami a s poškodenou T. P. a vtedy mu dal p. H. P. nôž do chrbta. Po tej chvíli si veľa toho nepamätá. Nepozná dôvod, pre ktorý bol napadnutý pánom P., zrejme to bolo z dôvodu, že sa z nich stali bezdomovci. Je pravdou, že už v minulosti bol niekoľkokrát na predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko dom predávali, bol preto na obhliadke. Taktiež bol s T. P. bratom dohadovať nájomnú zmluvu, taktiež s T. P. bol dohadovať nájomnú zmluvu a pred tým nevie uviesť dôvody, prečo tam bol. Kedysi kúpil od nich auto, bolo to dávno, vtedy tam tiež bol. Dvaja z ich rodiny pracovali vo firme jeho brata, na viac dôvodov si nepamätá.

Ďalej uviedol, že ihneď potom, ako kúpil dom od P., po kúpe bol dohodnutý nájomný vzťah, no nepamätá si s kým presne, ale keďže T. P. s mamou a bratom T. neplatili pomernú časť nájomného, tak mu jedného dňa odovzdali kľúče a vypratali prednú časť domu, ktorú užívali, a on tie kľúče odovzdal ich bratovi W., ktorý už mal platiť celý nájom. Následne sa P. opäť / bez jeho vedomia/ nasťahovali do nehnuteľnosti. Nevie, či to nahlásil nejakým orgánom.

Tiež uviedol, že keď kupoval predmetnú nehnuteľnosť, bol si vedomý toho, že tam je dlh, ktorý spravila T. P. a keď dom kupoval vedel, že je tam také riziko, pri ktorom bola následne zohľadnená aj kúpna cena.

Svedkyňa - poškodená T. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a výzve samosudcu v zmysle § 256 ods.2 Tr. por. uviedla, že náhradu škody si neuplatňuje.

V následnej výpovedi ďalej uvádzala, že čo sa týka predmetného skutku, tento sa odohral v apríli r. 2013. V ten deň bola v práci, telefonovala jej rodina, že k nim prišiel Y. V. a že ich prišli vysťahovať. Do práce prišiel pre ňu brat, vrátili sa domov, pred domom stála policajná hliadka, pričom videla, ako z nehnuteľnosti vychádza Y. V., odišiel k policajtom, kde si pred políciou vymieňali názory, že prečo sú tam. Ona vbehla do nehnuteľnosti, na dvor, kde videla pobehovať a vynášať veci viacerých ľudí, ktorých vyzvala, aby nehnuteľnosť okamžite opustili, načo oni nereagovali. Z tých ľudí nepoznala nikoho, kto tam bol. Bol tam prítomný tento pán / svedkyňa pritom poukázala na obž. N. S./, ktorý podišiel k nej a povedal jej, že ich vysťahujú. Pri ňom sa zdržiaval aj pán Z., ktorého jej predstavili ako nového vydražiteľa a vlastníka nehnuteľnosti. Medzitým vbehla dovnútra nehnuteľnosti, matka jej podala písomnosti o predbežnom opatrení a ďalšie listiny, ktoré ich oprávňovali v nehnuteľnosti bývať. Tie predložila polícii, dotedy sa nič nedialo, stále vynášali veci, prebiehala výmena názorov s pánom V., ktorý stále tvrdil, že je vlastník nehnuteľnosti, že ich vysťahuje, že má na to právo. Následne sa stal incident, že jej starý otec / H. P./ bodol Y. V.. V tej chvíli sa všetko zastavilo, prišli vyšetrovatelia, a tí to všetko ukončili s ľuďmi, ktorí sťahovali veci. Pán S. jej povedal, že majú rozhodnutie o dražbe, že prebehla dražba, na čo mu ona povedala, že sú tam neoprávnené, že má predbežné opatrenie, a žiada ich, aby opustili nehnuteľnosť, na čo nereagovali a robili si posmešky.

Ďalej uviedla, že keď prišla domov, vpredu stálo policajné auto, vzadu nákladné auto, ktoré ich malo sťahovať, v nákladnom aute boli už nasťahované nejaké veci, zadná brána bola otvorená dokorán, po dvore sa pohybovalo veľa ľudí, ktorých nepoznala, okná si nevšimala. Vie, že okno na prízemí bolo otvorené, pri vchodových dverách bol muž, ktorý montoval zámok. Pokiaľ ide o obžalovaných, tak obžalovaný Y. V. vychádzal z dvora rodinného domu k nej a k polícii pred dom, teda pred prednú bránu rodinného domu. Obžalovaný S. bol vo dvore nehnuteľnosti. Pán Z. bol pri ňom. V nehnuteľnosti sa nachádzala jej mama, starý otec, babka a krstná mama. Matka ich viackrát napomínala, aby opustili nehnuteľnosť, aby položili veci a ničoho sa nechytali, nakoľko nikoho okrem V. nepoznali. Babka bola ležiaca, v tej chvíli keď sa stal incident, prišiel k nim jej dedko H. P. von pred dom.

Pokiaľ ide o genézu vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, v tomto smere svedkyňa uviedla, že vlastníckmi boli jej starí rodičia, od ktorých nehnuteľnosť odkúpila ona, následne sa vlastníkom stal Y. V.. Potom dražobná spoločnosť vydražila nehnuteľnosť, na základe ktorej sa vlastníkom nehnuteľnosti stal pán Z.. Ohľadom predmetnej nehnuteľnosti, a to pre neplatnosť kúpnej zmluvy, neplatnosť dražby sú vedené s pánom Z. a pánom V. viaceré súdne spory. Predmetnú nehnuteľnosť užívali aj naďalej a to na základe súdneho rozhodnutia - predbežného opatrenia, na základe ktorého mal obžalovaný Y. V. zakázané nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou. Taktiež si pán V. podal žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, čo bolo zastavené v r. 2009, kvôli konaniu, ktoré prebiehalo kvôli určeniu neplatnosti kúpnej zmluvy. Zostáva faktom, že predmetnú nehnuteľnosť užívali, a teda bývali v nej aj napriek tomu, že ju predala obž. V.. Bývala v nej nepretržite, nikdy sa odtiaľ neodšťahovala. Mala vedomosť

o tom, že ohľadom nehnuteľnosti prebehla dražba, nakoľko podala voči nej námietky. Mala záujem nehnuteľnosť ochrániť. Je pravdou, že pán V. im odhlásil trvalý pobyt a z dôvodu, že bol v LV zapísaný nový vlastník a nedisponovala žiadnou nájomnou zmluvou, sa jej nepodarilo na trvalý pobyt opätovne prihlásiť. Disponovala však rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, v ktorom sa súd vyjadril, že je oprávnená využívať nehnuteľnosť s rodinou. Druhé rozhodnutie po dražbe, Krajský súd v Trnave nariadil p. Z. strieť rodinu P. na využívanie tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ niekedy tvrdila, že videla obž. V. vychádzať z domu, myslela tým celú nehnuteľnosť, teda aj dvor. Nikdy ho nevidela vychádzať z domu, no videla ho vychádzať z dvora.

Svedok K. Z. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že obžalovaného N. S. pozná pracovne, nakoľko má firmu a v minulosti u neho prerábali kúrenie na dome. Obžalovaného Y. V. pozná tiež len pracovne, keď niečo potreboval, tak to spravili ako firma. Na danom mieste v inkrimovaný deň, keď vydražil predmetnú nehnuteľnosť, si išiel prevziať nehnuteľnosť s tým, že chce zistiť jej stav a podobne. Poprosil preto obž. S., aby mu pomohol s týmito preberacími vecami, on prišiel, zaparkoval na dvore, brána bola otvorená, na balkóne bol pán H. P.. Keď vstúpili do toho dvora, stáli na dvore, pán S. sa s ním pozdravil, nikto nič nenamietal. Na prízemí v okne bola nejaká pani, ktorú nepoznal. Tá im nadávala vulgárne a povedala im, že zavolá políciu. Tento slovný incident prebiehal aj ďalej, preto následne opustil objekt, čakali vonku pred bielou brávkou na príchod polície. Keď prišla polícia, prišla T. P., polícia ich vyzvala, aby predložili doklady, za akým účelom do tej nehnuteľnosti išli. Polícia stála na prístupovej ceste do domu, on im dal doklady o dražbe, polícia to študovala. On bol vtedy opretý o plot, obžalovaný V. stal pred tými policajtami, traja stáli v kruhu vedľa seba. Pán V. povedal, že mu ide odovzdať nehnuteľnosť, a následne ho pán P. pichol nožom. A priebeh tejto udalosti bol taký, že pán P. tam bol, išiel do domu, vrátil sa naspäť a zaútočil na pána V.. V tom zmatku si myslí, že niekto s policajtov mu vytiahol nôž z chrbta a on mu dával prvú pomoc .

Pokiaľ ide o pohyb obžalovaných, tak on bol s obž. S. na dvore nehnuteľnosti, pričom obž. S. nevidel vstúpiť do domu, a obž. V. bol iba vonku, na ulici, nevidel ho vstúpiť do objektu. C. S. bol na nehnuteľnosti s jeho súhlasom ako majiteľa nehnuteľnosti. O žiadnom rozhodnutí, ktoré by mu zakazovalo vstúpiť na nehnuteľnosť nemal vedomosť. Po príchode T. P. táto nikoho nevyzývala, aby opustil dom, nepovedala ani slovo.

Svedok H. P. /nar. v r. XXXX/ na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v danom čase mal chorú ženu, bola stále na vozíku, a on bol pri nej neustále. Raz sa stalo, že títo chlapi /svedok ukázal na obžalovaných/ mu cez plot preskočili do dvora, má poschodový dom, oni mu behali po prízemí, nevie čo tam hľadali.

On prepísal dom na dcéru T., čo obžalovaní využili, na katastri mali ľudí. Oni dostali z toho katastra informáciu, že tá chalupa je na jeho dcéru, tak jej ponúkli, že jej požičajú peniaze, nepamätá si presne koľko, na určitú dobu a ona, keď to nevracala, že jej zoberú tú chalupu. On o tom nevedel, oni v kritickom čase preskočili bránu a začali mu tam pendlovať, išiel preto dole, dal dvom alebo trom po papuli, potom išli na dvor a vykrikovali.

Vykrikovali stále na dvore, aby sa vystaňovali, tak zobral taký menší nožík a tak pána V. pichol s nožom, nechcel mu ublížiť, ale v tom šoku nevedel, čo má robiť. Aj sa za to ospravedlňuje, nemá takéto veci vo zvyku. V dome bol prítomný on a jeho žena, ktorá bola pripútaná na posteli. Najväčšia chyba bola tá, že sa pýtal, že čo to robia, načo sa jeden ohlásil, že je tu nejaká ženská na vozíku, alebo posteli invalidnej a skríkol, že : „ zhodte tú starú kurvú z postele !“ , tak on sa potom revanšoval tým, že zobral nožík a pichol ho. Po dome videl pohybovať rôznych ľudí ktorých nepoznal, zobrali mu aj veci aj z garáže. Pán S. sa ukazoval najviac z nich. On videl, ako preskočili plot a dcéra N. P., ktorá bola taktiež prítomná v dome, mu povedala, že čo sa robí. Pokiaľ ide o pána Z., tento sa spolu s S. pohybovali po jeho dome , ako aj na dvore. Auto mali zaparkované pri plote. On ich vyzval, aby zmizli z domu. Behali tam po prízemí a on býva na poschodí, ale nevedel by všetky osoby identifikovať. Pán S. prišiel až na poschodie, pričom dodal, že banuje, že ho nezastreľil, už mohol byť v nebi. Dcéra N. ani nevyšla z domu, nezaujímalo ju, čo sa robí, nakoľko bola vinná, že sa s nimi dala dokopy. Pokiaľ ide o vstup obž. S. a pána Z. do domu, títo sa dostali cez bránu, ktorú nezamykajú ako i do domu sa dostal S. tak, že nebolo zamknuté. Na bráne má buchátka, z predu majú zvonček. Nikto ani nezvonil, ani nebúchal, prekvapilo ho až to, že niekto dole šuchoce, pretože tam nikto nie je obvyčajne. Pokiaľ ide o obžalovaného S., tento bol aj v dome, čo sa týka obžalovaného V., s ním nemal nič, boli kamaráti, tento nebol ani v dome, ani na pozemku. On mal na to svojich ľudí. Dirigoval ich z vonku. Celkovo videl pohybovať sa po dome iba dvoch ľudí,

videl tiež dvoch, ktorí mu preskočili plot. Pokiaľ ide o T. P., tak táto býva v predmetnej nehnuteľnosti nepretržite, a to aj v súčasnosti.

Svedok Y. L. C. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že obžalovaných pozná z jednej dražby v minulosti. Od roku 2007 vykonáva funkciu zodpovedného zástupcu v dražobnej spoločnosti AUKČNÁ agentúra, s.r.o., inak funguje, vykonáva funkciu správcu konkurzu podstaty od roku 2007. Čo sa týka predmetnej nehnuteľnosti na L. námestí v X. W., v tomto smere vykonával určitú činnosť, súviselo to s dražobnou spoločnosťou AUKČNÁ agentúra, s.r.o., kde v rámci dražobného procesu, ktorý smeroval k výkonu záložného práva, bol v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách 527/2002 Z.z., vyvesiť na jar v roku 2013 oznámenie o dražbe a nápis dražba na dotknutý rodinný dom v X. W.. Vedomosť o nejakých civilných žalobách súvisiacich s predmetnou nehnuteľnosťou nemal. Povinnosť overovať vlastnícke práva v rámci jeho funkcie nie je, ale nejakú starostlivosť zachovávajú a to vo vzťahu k listu vlastníctva, pričom vlastníkom nehnuteľnosti bola p. P.. V danom prípade realizovala ich spoločnosť dobrovoľnú dražbu a vydražiteľom bola nejaká obchodná spoločnosť, názov si nespomína. V rámci zákona komunikovali aj s vlastníčkou nehnuteľnosti, o dražbe mala vedomosť, bol jej zasielaný aj znalecký posudok.

Pokiaľ ide o zákonnú vývesku o dražbe, na prvý pokus sa mu túto povinnosť nepodarilo splniť. Vie, že zvonil, vyšla pani, vek nevie odhadnúť, v podstate jej vysvetlil čo chce, aj jej oznámil, že nehnuteľnosť bude v dražbe a že aby to bolo zákonné, musí urobiť určité úkony súvisiace s výkonom dražby, a to fyzické vyvesenie oznámenia o dražbe a označenie nehnuteľnosti nápisom dražba. Vyšla pani, ktorá na túto jeho požiadavku nebola ochotná nejakým spôsobom pristúpiť, vravela, že bude kontaktovať dcéru, myslí, že telefonovala a v tom čase, mala byť údajne v práci, v tom čase sa nevedeli spojiť. Medzičasom prišiel k bráne starší pán, ktorý sa predstavil, že je pán P., opätovne mu tlmočil svoje požiadavky, povinnosti, ktoré musí urobiť, aby dostali zadosť zákonu, no jeho reakcia bola negatívna, kde odmietol čokoľvek vyvesovať, označovať, svojím spôsobom ho odpoklonkoval a poslal preč. To je ten prvý pokus. Ďalší pokus bol, on mal kontakt iba na pána S.. Ešte pred spustením tohto procesu, mu dal doklady na vykonanie dražby, overenie podpisu, pre navrhovateľa dražby. Prvý pokus bol neúspešný, sedel v aute a bol na ceste do Trnavy a v podstate ho kontaktoval a povedal mu čo sa stalo, že vyvesenie o dražbe bolo neúspešné. Oznámil mu preto, že to bolo neúspešné, a že tam môže vybehnúť s nejakým svedkom a pokúsiť sa o opätovné označenie nehnuteľnosti. Na to mu on povedal, že aby ho tam počkal, a že on pôjde s ním, a že sa pokúsia nejakým spôsobom to tam vyvesiť. On ho počkal a spolu teda opätovne prišli k dotknutej nehnuteľnosti, následne zvonili, vyšiel pán, ktorý pri prvom pokuse, mu nejakým spôsobom odoprel možnosť duplikácie oznámenia o dražbe a v podstate situácia prebehla tak, že pán S. komunikoval s pánom P., ktorého on vtedy videl prvýkrát v živote pri predmetnej nehnuteľnosti a následne umožnil pán S. vyvesenie oznámenia o dražbe, aj označenia dražba a následne, to bolo zdokumentované, vyhotovená fotografia. Pán P. zmenil stanovisko a on následne vyvesil oznámenie o dražbe a spravil si fotodokumentáciu. Pán S. komunikoval s pánom P., ale on stál mimo nich, nevie o čom komunikovali. A výsledok toho dialógu bolo, že pán P. následne dovolil vyvesenie oznámenia o dražbe. K samotnému skutku zo dňa 22.04.2013 sa vyjadriť nevedel.

Svedok Y. S. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v danej veci bol zavolaný na vysťahovanie predmetnej nehnuteľnosti svedkom O. Y. a obž. N. S.. Už si dobre nepamätá, ako to vtedy bolo, pričom vie, že sa tam všetci zhromaždili, čakalo sa na príchod polície a potom sa išlo vysťahovávať. Zavola ich tam majiteľ domu, presne si to nepamätá, ako to bolo. Na to vysťahovanie ich zavola majiteľ, na meno si nespomína, bol tmavšej pleti, taký starší asi okolo 60 rokov. Tada pokyn im dal on. Na mieste sa nachádzal S., Y. a viac si nepamätá. Obžalovaný V. tam prišiel až potom, on tam prakticky ani nebol. Prišiel tam až vtedy, keď ho policajti zavolali na základe nejakých listín, že by sa mal zúčastniť vysťahovania a potom preberali tie listiny s policajtmí a následne došlo k tomu, že majiteľ domu, starší pán pichol obž. V. nožom.

Na miesto vysťahovania prišli cca okolo 8-9 hodine ráno, nepamätá si, či tam bol obž. S. už skôr, alebo prišiel s nimi. S. mu vravel, že sa jedná o nejakú exekúciu. Potom prišiel ten majiteľ domu, ten starší pán, ukázali mu papiere a povedal, že môžu začať s vysťahovaním. Povedal ešte, čo sa bude najskôr vysťahovávať. Bol to ten, čo neskôr pichol nožom obž. V.. Následne išiel on, O. Y. a pán K. sťahovať. Vošli cez hlavnú bránu od hlavnej cesty, to bolo otvorené, potom im ten pán otvoril bránu, inak by sa tam nedostali. Ten pán, ktorý pichol pána V. im povedal, že majú v prvom rade vysťahovať garáž a ten bordel, ktorý bol pod domov, taká malá izbička tam bola. Boli pozerat' dole, čo sa má sťahovať, tam bol

určite aj S., aj ten pán toho domu. Nevie, či tam bol aj niekto z domácich. Potom im majiteľ domu otvoril zadnú bránu, presne si to nepamätá a začali sa veci nakladať do pristaveného auta. Následne sa začalo niečo riešiť ohľadom tých písomností s policajtmí. Potom tam prišla nejaká žena, popis si nepamätá, a tá začala riešiť tie písomnosti s pánom S., aj s tými policajtmí a išli von a následne tam prišiel pán V.. Ten na tom pozemku ani nebol sa mu zdá. Nevie to na 100 percent, ale zdá sa mu, že tam nebol. On bol na ulici s policajtmí a riešili tie písomnosti pri policajnom aute. Policajné auto stálo pri hlavnej bránke smerom na hlavnú cestu. Tam videl obžalovaného V., kde riešili papiere, prestalo sa vyst'ahovávať a zrazu bol len krik a došlo k tomu incidentu, že ten starší pán pichol V. do chrbta a spacificovali ho policajti. Tým pádom to celé skončilo, čakalo sa, čo sa má robiť, došlo tam viac policajtov a dal sa príkaz, že sa majú veci vrátiť späť do domu, na to isté miesto a tým sa celá akcia ukončila. Nepamätá si, či bol v ten deň aj v iných častiach domu. Obžalovaný S. bol s majiteľom domu /starším pánom/ vnútri v dome, prechádzali cez vchodové dvere, s tým, že tento mu ukazoval, čo sa má ďalej vyst'ahovávať. Keď prišla tá pani, začala na nich vykrikovať, preto sa vyst'ahovávanie skončilo, pričom riešili nejaké písomnosti s políciou. To bolo, keď prišla tá pani, ktorá tam začala vykrikovať a vtedy sa prestalo vyst'ahovávať a začali sa riešiť tie papiere s políciou, išli asi overovať originály. Je toho názoru, že pán P. zavolať obž. S. do domu dobrovoľne, inak by tie veci nevyst'ahovávali. Tam sa nič nerobilo na silu, aj on si uvedomuje to, že keby niekomu vošiel do domu bez súhlasu majiteľa, že by to robil protizákonne. Nevie, či už vtedy tam boli policajti pri vyst'ahovávaní, to si už presne nepamätá alebo došli až potom. Taktiež uviedol, že v dome boli všetci, nakoľko považuje aj garáž a pivnicu za súčasť domu.

Svedok P. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že veľa si zo skutku nepamätá, odohralo sa to v X. W. u P.. On nakladal auto, nejaký nábytok. On bol na korbe auta, nič odtiaľ nevidel. Na sťahovanie ho zavolať O. Y., s ktorým aj prišiel na dané miesto a zaparkovali zozadu. Kto a akým spôsobom vošiel do vnútra nehnuteľnosti uviesť nevie, on bol na dvore len chvíľku, išiel nakladať na korbu, a okrem Y. ani nepoznal ostatné osoby. Viac k veci nevedel uviesť žiadne relevantné skutočnosti.

Svedok O. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v predmetnej záležitosti ho oslovil obž. N. S. s tým, aby zohnal nejakých chalanov a nákladné auto, keby došlo k nejakému vyst'ahovaniu alebo prevezeniu vecí v X. W. u rodiny P.. Dôvod vyst'ahovania nepoznal. Zadovážil preto auto, on bol šofér a zohnal teda i chalanov, možno tak 4- 5-ich, keby bolo treba. Po príchode k domu mal auto zaparkované za domom, nakoľko sú tam dva vstupy, jeden je spredu a druhý zozadu a čakal na rozhodnutie, čo tam bola polícia, či sa pôjde niečo robiť alebo nepôjde, to bolo všetko. Vie, že nikto do domu nevstúpil. Nevidel do domu nikoho vstúpiť. On bol za domom a všetci boli pred plotom na ulici, nakoľko je vidieť odzadu až dopredu. V dome videl iba pána P., iné osoby on nevidel. Nevidel žiadny slovný konflikt a ani to, kto volal policajtov. Bola tam kľudná debata. Po tej debате prišiel za ním pán P. /ten či pichol obž. V./ a povedal mu, že môžu nakladať nejaké veci. Pochopil to tak, že je už po dohode a môžu nakladať. On vošiel zozadu domu a ako pán P. povedal, že môžu nakladať, tak začali nakladať, ale kto presne, mená si nepamätá, vie len, že tam bol aj pán R. . On bol v tom presvedčení, že keď prebehol rozhovor medzi prítomnými, že môžu ísť dovnútra a nakladať. Z rodinného domu žiadne veci nenakladali, tam ani nebol. Pokiaľ ide o obž. S., myslí si, že tento bol stále vonku, pretože tam prebiehala debata s policajtmí, myslí, že S. ani nešiel na pozemok. Nevidel, že by bol vnútri domu. Čo sa týka obž. V., tento bol s ním vonku, kúsok od toho nákladného auta mal zaparkované svoje auto a tam boli spolu, určite do domu nevstúpil. Za akým účelom tam bol, to nevie uviesť. K vlastníckym právam k predmetnej nehnuteľnosti sa nevedel vyjadriť. Určite nie, on bol celý čas s ním. Pokiaľ ide o P., títo im nebránili v odnášaní vecí ani ich nevyzývali, aby opustili dom. Vie, že pán P. napadol obž. V., ale prečo to spravil, to nevie vysvetliť. Nevie ani kedy prišli na miesto policajti, nevie ani o čom s prítomnými rozprávali, pozerali do nejakých písomností. V dome boli aj iné osoby, nakoľko ich počul. Nakoniec sťahovanie skončilo, neodviesli žiadne veci, dali ich späť. On nevidel nikoho vojsť ani do domu a ani na pozemok. Jemu povedal pán P., že môžu odnášať veci z garáže, preto začali so sťahovaním. Ďalej uviedol, že veci sa vynášali z domu až po príchode polície. Keď dostal súhlas na vynášanie vecí, tak tam už určite policajti boli. Rozpor vo výpovedi z prípravného konania kedy tvrdil, že sťahovanie začalo pred príchodom polície nevedel vysvetliť pričom tvrdil, že ak tak vypovedal v prípravnom konaní, asi to tak bolo, ale sa mu zdá, že vyst'ahovávali až po príchode polície. Či tam boli policajti skôr alebo neskôr, to nevie presne, ale vie, že tam boli prítomní vtedy, keď im povedal pán P., že môžu začať vypratávať, policajti tam boli aj skôr, ako začali vypratávať. Bola to chvíľka potom, ako tam prišli.

Obžalovaný S. sa vyjadril k výpovedi svedka v tom smere, že svedok aj v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní povedal, že pokyn na vypratávanie dostal od pána P. a či to bolo pred príchodom polície alebo po príchode polície, to už nie je podľa jeho názoru podstatné.

Splnomocnený zástupca poškodenej namietal výpoveď svedka z toho hľadiska, že ju považuje jednoznačne za nekonzistentnú, napr. v otázke, či niekto vošiel na pozemok alebo v otázke, kedy prišla polícia a to, že pokyn na vysťahovanie dal pán P., to zjavne nezodpovedá realite.

Svedok H. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v kritický deň bol na požiadanie kamaráta O. Y. vysťahovávať rodinný dom v X. W., kde boli i ďalší ľudia, a to Y. S., no ostatných osobne nepoznal. Nepozná ani obžalovaných. Ku skutku sa bližšie nevedel vyjadriť, nakoľko si to nepamätá. Nevedel sa vyjadriť, či obžalovaní v daný deň vstúpili na pozemok alebo nie.

V prípravnom konaní /ktorá výpoveď bola na návrh OP prečítaná/ však svedok uviedol, že exekútor /myslel tým obž. S./ po príchode k predmetnej nehnuteľnosti najskôr vysvetlil prítomným osobám, že čo sa bude diať, potom išiel prvý na dvor a do domu a oni spolu s ním, pričom mal v rukách dokumenty, ktoré ukazoval ľuďom v dome. Následne nejaké ženy a starší pán z domu im začali vulgárne nadávať. Oni začali s vysťahovaním, načo dal pokyn exekútor, ktorý to tam celé riadil. Obžalovaného V. nevidel ani v dome a ani na pozemku.

K rozporom výpovede na hlavnom pojednávaní s výpoveďou v prípravnom konaní sa svedok nevedel vyjadriť s odôvodnením, že si to už nepamätá. Zápisnicu síce podpísal, no nečítal ju.

Svedok T. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že je bratom obžalovaného Y. V., pričom pri vysťahovaní domu nebol, nevie kto je vlastníkom nehnuteľnosti, a ani žiadne iné relevantné skutočnosti ku skutku nevie uviesť.

Svedkyňa Q. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že v kritický deň skoro ráno, okolo siedmej hodiny práve píchala injekciu svojej ťažko chorej matke v dome v X. W., keď zbadal, že na ulici parkujú dve nákladné autá. Brána bola asi odomknutá, spodné dvere v dome však boli zamknuté pričom vie, že nejaké osoby, bolo ich aj 15, ktoré nepozná, vylomili spodné zámky na dverách, išli hore po schodoch a začali vyhadzovať nábytky s tým, že ich idú sťahovať. Niečo aj ponakladali do áut, potom s nimi začala robiť krik, a to aj otec, no ona išla za mamou, nakoľko jej bolo zle. Chcela aj volať políciu, ale medzitým ich niekto zavolať. Následne počula, že H. P. píchol Y. V.. Z týchto prítomných osôb poznala len Y. V., ostatných nepoznala. V prípravnom konaní nevypovedala z dôvodu, že nepoznala, aké mali vzťahy jej neter T. P. a Y. V..

Svedok T. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v kritický deň prišli pred ich dom na bielom automobile zn. Audi traja muži a to pán S., V. a Z., ktorí mu povedali, že idú sťahovať. On im oznámil, že sťahovať nemôžu, pretože na liste vlastníctva je blomba a majú zákaz nakladať s nehnuteľnosťou, na čo mu povedali, že ich to nezaujíma. Povedal im, že zavolať políciu, ktorú aj zavolať, no títo to nerešpektovali a išli do vnútra sťahovať. Prešli cez zadnú bránu na dvor. Následne zavolať políciu a išiel pre sestru T. K. do O.. Po jeho príchode už boli veci vysťahované v nákladnom aute a bola prítomná polícia. Sťahovanie organizovali V. s S., Z. nič neorganizoval. Vedel, že jeho sestra T. mala s V. spor o vlastnícke právo, no robili všetko preto, aby sa to zastavilo, boli tam predbežné opatrenia, aby sa dom nepredal, aby bolo zakázané snakladať s nehnuteľnosťou. v dome on nebýval, bývala tam jeho babka, dedko, krstná a sestra.

Svedok U. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení sa k skutku nevedel vyjadriť, nakoľko prišiel na miesto až potom, čo bol jeho brat napadnutý H. P..

Svedkovia C. X. a T. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení sa k priebehu skutku taktiež nevedeli vyjadriť, pričom obaja zhodne potvrdili, že ako službukonajúci policajti boli volaní na asistenciu do X. W., kde pred dotknutou nehnuteľnosťou bolo viacero ľudí, ktorí riešili vec ohľadne vysťahovania. Taktiež potvrdili, že nevideli ani jedného na predmetnej nehnuteľnosti.

Z výpovede svedkyne N. P., ktorej výpoveď z prípravného konania bola v zmysle § 263 ods.3 písm. a) Tr. por. prečítaná, nakoľko svedkyňa dňa 21.04.2017 zomrela /viď č.l. 600/, vyplýva, že v čase skutku videla

obžalovaného Y. V., ako otvoril časť zadnej brány, potom vošiel na dvor nehnuteľnosti, kde ho vyzývala, aby pozemok opustil, na čo jej povedal, že ich idú vysťahovať. Potom vošiel aj do nehnuteľnosti, do druhého bytu po schodisku, pričom cez okno videla, ako sa V. pohyboval na prízemí bytu. Ešte pred vojdenním do nehnuteľnosti dal pokyn na vysťahovanie. Y. V. pozná dlhé roky už od jeho príchodu do obce. N. S. osobne nepoznala, videla ho prvýkrát, keď im riešili vodovodnú prípojku a druhýkrát až v deň skutku. V čase skutku videla tiež S., ako otvára druhú časť brány a vošiel na pozemok na dvor nehnuteľnosti a spolu chodili aj s V. po dvore ako aj po nehnuteľnosti. Vošiel aj s V. do prízemného bytu, kde sa pohybovali po prízemí. Taktiež obaja, a to S. a V. vošli aj do jej bytu, ale keď prišli policajti, rýchlo vybehli von pred dom a ulicu. Ďalej uviedla, že všetkých troch vyzývala, aby opustili nehnuteľnosť a vysvetľovala im, že nech odídu, nakoľko je súdom vydané rozhodnutie o nakladaní s nehnuteľnosťou. Y. V. povedal, že nepočúvajte ju, ona je nič, začnite sťahovať, S. na výzvy rovnako nereagoval, počúval V.. Z. bol celý čas ticho, s nikým nekomunikoval, iba stál v kúte dvora. Žiadne dokumenty o možnosti vysťahovanie jej neboli preukazované, S. jej iba ukazoval starý list vlastníctva.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad nehnuteľností N. Y. L. zo dňa 04.12.2012 vyplýva, že všeobecná hodnota stavieb vedených na LV č. 12 v katastrálnom území obce X. W., okres O. ako pozemok parcely č. XXX/X, XXX/X a rodinný dom s č. XXXX na pozemku parcely č. XXX/X v katastrálnom území obce X. W., pre účel dobrovoľnej dražby, je 65.900,- Eur.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplýva nasledovné.

Z uznesenia OS Trnava, sp. zn. 27C/141/2009 zo dňa 02.05.2009 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/171/2009 zo dňa 22.05.2009 vyplýva, že súd odporcovi Y. Hružovi zakázal nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. 12 v katastrálnom území obce X. W. /uvedených vyššie/, a to najmä scudzitiť, založiť, prenajať, alebo zaťažiť inými právami tretích osôb až do vydania právoplatného rozhodnutia v konaní o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Uznesením OS Trnava, sp. zn. 27C/60/2013 zo dňa 11.04.2013 bolo nariadené predbežné opatrenie tak, že odporcovi AB Consult Slovakia, s.r.o. bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísanými na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. /uvedených vyššie/.

Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/111/2013 zo dňa 19.06.2013 bolo zmenené uznesenie OS Trnava, sp. zn. 27C/60/2013 zo dňa 11.04.2013 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľky T. P. proti spoločnosti odporcovi AB Consult Slovakia, s.r.o., sa zamietla.

Z výpisu z listu vlastníctva č. 12 v katastrálnom území obce X. W., okres O. zo dňa 15.05.2013 vyplýva, že ako jediný vlastníak predmetných nehnuteľností bol uvedený Y. V., bytom U. XXXX/XXX, O.-T., pričom zaznamenané v časti poznámka boli tiež skutočnosti ohľadom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe vyššie uvedených rozhodnutí súdov.

Uznesením OS Trnava, sp. zn. 10C/253/2013 zo dňa 15.05.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/282/2013 zo dňa 25.07.2014 bol návrh navrhovateľa K. Z. na vydanie rozhodnutia /proti odporcom v 1. rade Y. V. a v 2. rade T. P./, ktorým by súd zrušil predbežné opatrenie vydané vyššie citovaným uznesením OS Trnava, sp. zn. 27C/141/2009 zo dňa 02.05.2009, zamietnutý, nakoľko súd dospel k záveru, že podmienky na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia nie sú splnené, nakoľko vec o určenie vlastníctva nebola právoplatne skončená.

Z notárskej zápisnice pod č. N 245/2013, Nz 1176/2013, NCRIs 12163/2013 spísanej dňa 12.04.2013 v Trnave pred notárom Mgr. Mariánom Kováčom vyplýva, že licitátor udelil príklep účastníkovi dražby K. Z., trvale bytom O., R. U. XXXX/XX, za sumu 60.900,- Eur, pričom predmetom dražby boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. /uvedených vyššie/, s vyznačenými ťarchami, opismi práv a záväzkov, ktorých majiteľom je Y. V., odhad ceny nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku činí 65.900,- Eur, navrhovateľom dražby bola obchodná spoločnosť AB Consult Slovakia, s.r.o., so sídlom v Trnave, dražobníkom bola AUKČNÁ AGENTÚRA s.r.o., so sídlom v Trnave a licitátorom dražby bol Mgr. Martin Jung.

Z uznesenia OS Trnava, sp. zn. 13C/262/2013 zo dňa 19.06.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/361/2013 zo dňa 19.06.2013, vyplýva, že K. Z. bolo predbežným opatrením uložená jednak povinnosť zdržať sa akýchkoľvek stavebnotechnických alebo iných úprav a prác na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. /uvedených vyššie/, scudzzenia nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy, alebo inej scudzovacej zmluvy alebo zaťaženia na základe záložnej alebo inej zmluvy a tiež mu bola uložená povinnosť znášať užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. /uvedených vyššie/ navrhovateľkou T. P. a jej blízkymi osobami, ktoré nehnuteľnosť užívali ku dňu konania dobrovoľnej dražby.

Z rozsudku OS Trnava, sp. zn. 19C/15/2010 zo dňa 18.05.2016 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/343/2016 zo dňa 16.05.2018 vyplýva, že súd zamietol návrh navrhovateľky T. P., proti odporcovi Y. V., o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. /uvedených vyššie/.

Z oboznámeného spisového materiálu OR PZ v Trnave, sp. zn. ČVS: ORP-574/OEK-TT-2009 Pt vyplýva, že oznamovateľ Y. V. podal dňa 30.03.2009 trestné oznámenie z dôvodu, že dňa 31.12.2008 uzatvoril kúpnu zmluvu s T. P., kde predmetom kúpy boli nehnuteľnosti na LV č. 12 v katastrálnom území obce X. W., pričom rodina P. sa aj napriek tomu, že novým majiteľom po zaplacení kúpnej ceny bol on, odmietli odsťahovať. Oznámenie o vypratání nehnuteľnosti vykonal ústne. Uznesením vyšetrovateľa OR PZ zo dňa 06.05.2009 bolo predmetné oznámenie v zmysle § 197 ods.1 písm. d) Tr. por. odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania.

Z obsahu spisového materiálu OS Trnava, sp. zn. 5T/91/2013 vyplýva, že rozsudkom OS Trnava, sp. zn. 5T/91/2013 zo dňa 12.11.2013 bol obž. H. P. uznaný vinným /po schválení dohody o vine a treste/ zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je v ňom uvedené, pričom predmetnom útoku- poškodeným bol dňa 22.04.2013 pošk. Y. V..

Zrušenie a vrátenie vecí (rozsudku) odvolacím súdom

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 11.12.2018, sp. zn. 34T/10/2016 rozhodol tak, že obžalovaných uznal za vinných, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 22.4.2013 bez súhlasu užívateľa nehnuteľnosti T. P., bytom L. námestie č. XX, X. W., ako aj bez akéhokoľvek právoplatného rozhodnutia, ktoré by ich na takéto konanie oprávňovalo, spolu s ďalšími osobami vnikli najskôr na pozemok patriaci k rodinnému domu na L. námestí č. XX v obci X. W., zapísané na LV č. XX v katastrálnom území obce X. W. a následne obaja neoprávnene vstúpili aj do tu stojaceho rodinného domu, kde sa voľne pohybovali a odmietali odísť aj napriek viacerým výzvam užívateľov domu, aby nehnuteľnosť opustili,

teda spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvali, čím spáchali prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona. Obom obžalovaným uložil súd zhodne podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením sp. zn.: 5To/59/2019 zo dňa 26.09.2019 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku, resp. 322 ods. 1 Trestného poriadku).

Z textu uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vyplývajú nasledovné závery :

- Vo vzťahu k úmyselnému zavineniu oboch obžalovaných odvolací súd uvádza, že toto je potrebné obom obžalovaným preukázať a to bez rozumných pochybností; v prípade obž. S. tento nebol účastníkom civilných konaní, je nutné zistiť, či mal vedomosť o týchto rozhodnutiach, vydaných v civilnom konaní, pričom súd musí oboznámiť sporné civilné spisy ako celok, nielen rozhodnutia v týchto konaniach; v prípade obž. V. je nutné postupovať obdobne, keďže nebol účastníkom všetkých konaní,

- Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovanému bol od roku 2009 uložený zákaz nakladať s nehnuteľnosťami a v roku 2018 súd zamietol žalobu poškodenej na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej nadobudol predmetné nehnuteľnosti do vlastníctva obžalovaný Y. V. - zo žiadnych z týchto rozhodnutí nevyplývalo, že by súd určoval poškodenú ako oprávnenú užívateľku predmetných nehnuteľností, resp. že by zakazoval obžalovanému tieto užívať. Na základe výsledkov dražby predmetných nehnuteľností sa stal obžalovaný Y. V. ich vlastníkom dňa 12.4.2013, a to udelením príklepu licitátora. V čase, v ktorom malo dôjsť k spáchania skutku bol teda obžalovaný vlastníkom predmetných nehnuteľností.

- Konštatovanie prvostupňového súdu, že poškodenej, bola do času, kým súd nevydá rozhodnutie o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti predpokladaným oprávneným užívateľom“ je nedostatočné a bližšie nie je odôvodnené. Používať termín „predpokladaný oprávnený užívateľ“ nie je namieste, pretože jeho význam je značne neurčitý,

- Povinnosťou súdu bude oboznámiť všetky relevantné civilné spisy ako celok, následne zisťovať zavinenie obžalovaných vo forme úmyslu, pričom pri obž. S. je vôbec nutné zistiť, či mal o predmetnom stave vedomosť, nakoľko ten fakt vôbec nebol v konaní riešený a okrem vedomosť zistiť aj existenciu zavinenia vo forme úmyslu,

- Následne je nevyhnutné sa zaoberať sa aplikáciou § 10 ods. 2 Trestného poriadku, t.j. či v predmetnej veci nie je namieste aplikovať tzv. materiálny korektív. U každého z obžalovaných je pritom potrebné brať do úvahy osobitne skutočnosti zistené k jeho osobe, jeho motívu, jeho mieru zavinenia a pod. a z vykonaného dokazovania vyplýva, že osoby obžalovaných boli v rôznom vzťahu jednak k vlastníctvu domu a zrejme mali aj rôzny motív na svoje konanie.

Na základe uvedeného prvostupňový súd po zrušení o vrátení predmetnej trestnej veci nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie výkonom ďalších dôkazov.

Rozhodovanie súdu po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie - vykonané dokazovanie

Podľa § 269 Trestného poriadku, súd oboznámil nasledovné dôkazy:

- podstatnú časť spisu OS TT, sp. zn. 10C/253/2013
- podstatnú časť spisu OS TT, sp. zn. 19C/15/2010
- podstatnú časť spisu OS TT, sp. zn. 27C/141/2009
- podstatnú časť spisu OS TT, sp. zn. 27C/60/2013
- lustrácie RT na oboch obž.
- lustrácie GP na oboch obž.
- lustrácia CDB na oboch obž.
- lustrácia CESDAP na oboch obž.
- ostatný spisový materiál

Z obsahu spisového materiálu OS Trnava, sp. zn. 10C/253/2013 vyplýva, že uznesením OS Trnava, sp. zn. 10C/253/2013 zo dňa 15.05.2013 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 11Co/282/2013 zo dňa 25.07.2014 bol zamietnutý návrh navrhovateľa K. Z. proti odporcom obž. V. a poškodenej, ktorým sa navrhovateľ domáhal zrušenia predbežného opatrenia vydaného uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 02.04.2009, č. k. 27C/141/2009-32 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 22.05.2009 č. k. 9Co/171/2009-108.

Z obsahu spisového materiálu OS Trnava, sp. zn. 19C/15/2010 vyplýva, že rozsudkom OS Trnava, sp. zn. 19C/15/2010 zo dňa 23.04.2012 v spojení s rozsudkom KS v Trnave, sp. zn.: 24Co/273/2012 zo dňa 11.12.2013 bol návrh poškodenej na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, uzatvorenej s obž. V. zamietnutý. Následným rozsudkom OS Trnava, sp. zn.: 19C/15/2010 zo dňa 18.05.2016 v spojení s rozsudkom KS v Trnave, sp. zn.: 24Co/343/2016 zo dňa 16.05.2018 bola zamietnutý návrh na určenie vlastníckeho práva poškodenej.

Z obsahu spisového materiálu OS Trnava, sp. zn. 27C/141/2009 vyplýva, že uznesením OS 27C/141/2009 zo dňa 02.04.2009 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 9Co/171/2009 zo dňa 22.05.2009 bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi (obž. V.) nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými v k.ú. v Trnave, Správa katastra Trnava pre k.ú. X. W. na LV č. XX ako

parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 214 m<sup>2</sup>, parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 178 m<sup>2</sup> - rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXX/X, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy od navrhovateľky (poškodenej) a to najmä scudziť, prenajať, alebo zaťažiť inými právami tretích osôb až do vydania právoplatného rozhodnutia v konaní o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Zároveň navrhovateľke (poškodenej) uložil, aby najneskôr do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala návrh na začatie konania o určení vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Z obsahu spisového materiálu OS Trnava, sp. zn. 27C/60/2013 vyplýva, že uznesením OS 27C/60/2013 zo dňa 11.04.2013 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 10Co/111/2013 zo dňa 19.06.2013 bol zamietnutý návrh navrhovateľky (poškodenej) voči odporcovi (spol. AB Consult Slovakia, s.r.o.) na zdržanie sa výkonu záložného práva k sporným nehnuteľnostiam (pozn. uznesenie OS Trnava o nariadení predbežného opatrenia bolo zmenené odvolacím súdom a návrh bol zamietnutý - pozn. súdu).

Z odpisu registra trestov a registra priestupkov u oboch obžalovaných vyplýva, že ani jeden z obžalovaných doposiaľ súdne trestaný nebol, obžalovaný Y. V. bol v období od 01.01.2010 do 09.06.2016 viackrát priestupkovo prejednávaný najmä na úseku cestnej dopravy a taktiež za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, keď v roku 2014 vulgárne nadával na dovolenke v Rakúsku N. P. R., v roku 2015 tejto vykonal schválnosti tým, že jej nevrátil spoločného syna v dohodnutom termíne a tiež v roku 2015 jej mal opätovne vulgárne nadávať. Od uvedeného obdobia do súčasnosti má evidované ďalšie 3 priestupky na úseku cestnej dopravy. Obžalovaný N. S. má v období od 01.01.2010 do 09.06.2016 vykázané výlučne menej závažné priestupky na úseku cestnej dopravy, po uvedenom období má vykázany 1 priestupkok v cestnej doprave nižšej závažnosti.

Zhodnotenie vykonaného dokazovania a výrok o vine resp. nevine

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd (rešpektujúc usmernenie a záväzný právny názor odvolacieho súdu) k záveru, že sa stav skutkoch, ktorý je predmetom obžaloby, otáza je skôr jeho právne posúdenie.

V tejto súvislosti je nevyhnutné dodať, že nie je úlohou súdu vyhľadávať a zhromažďovať dôkazy proti obžalovaným, hoci by mu (aj) taká kompetencia prináležala v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku (v tomu vid' napr. uznesenie KS v Bratislave, sp. zn.: 2To/5/2020 zo dňa 26.02.2020, ktorý okrem iného judikoval nasledovne: „Napokon sťažnostný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ak by okresný súd mal alebo musel vykonať naznačené dokazovanie sám, bol by takýto postup v rozpore so zásadou rovnosti strán v konaní pred súdom, pretože súd, pri ďalšom samostatnom dopínaní dokazovania, by preberal na seba úlohu prokurátora (súd by za prokurátora prebral dôkazné bremeno na seba a stal by sa tak ďalšou procesnou stranou a akýmsi pomocníkom prokurátora). Súd však nie je pomocníkom prokurátora, ktorý mu sám dotvorí alebo doplní dokazovanie tak, aby mu mohol vyhovieť“.)

Okresný súd vykonal dokazovanie v smere navrhnutom stranami konania, pričom im umožnil aj po zrušení a vrátení veci navrhnúť doplnenie dokazovania v smere načrtnutom odvolacím súdom (alebo de facto aj iným mysliteľným smerom, avšak iba tam, aby bol rešpektovaný záväzný právny názor odvolacieho súdu). Žiadna zo strán nenavrhol ani jeden nový dôkaz, ktorý by súd v tejto súvislosti mohol vykonať.

Vo všeobecnosti platí, že objektom trestného činu porušovania domovej slobody je domová sloboda zaručená Ústavou Slovenskej republiky. Zákon chráni domovú slobodu tak vlastníka, ako aj užívateľa domu alebo bytu, a to proti komukoľvek, ale iba tie priestory, ktoré užívateľ používa na bývanie (porovnaj R 30/1965). Užívateľ domu alebo bytu je chránený aj proti vlastníkovi. Domom iného sa rozumie

nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, ako sú pivnica, povala, ďalšie vedľajšie miestnosti, uzavretý dvor a príľahlá ohradená záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tu nachádzajú (napr. humno), ako aj ohradené príľahlé hospodárske priestory a budovy. Vniknutím je nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody (R 11/1997-11). Neoprávneným zotrvaním sa rozumie prípad, keď sa páchatel dostane do domu alebo bytu iného oprávneného, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť. Táto vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavovaná výslovne alebo konkludentne. Prísnejšie sa páchatel prečinu porušovania domovej slobody potrestá, ak čin spácha napr. závažnejším spôsobom konania - vlámaním, príp. prekonaním prekážky ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Už v pôvodne zrušenom rozsudku súd ustálil, že o realizácii skutkového deja skutku svedčí najmä výpoveď svedkyne N. P. /ktorej výpoveď z prípravného konania súd vzhľadom k tomu, že svedkyňa zomrela, na hlavnom pojednávaní prečítal/, ktorá podrobne vo svojej výpovedi popísala, že v čase skutku videla oboch obžalovaných, ako otvorili zadnú bránu, potom vošli na dvor nehnuteľnosti, kde ich vyzývala, aby pozemok opustili, na čo jej obžalovaný Y. V. odvetil, že ich idú vysťahovať. Potom vošli aj do nehnuteľnosti, do druhého bytu po schodisku, pričom cez okno rovnako videla, ako sa obaja pohybovali na prízemí bytu. Taktiež obaja, a to obžalovaný S. a V. vošli aj do jej bytu, ale keď prišli policajti, títo rýchlo vybehli von pred dom a ulicu. Ďalej uviedla, že všetkých vyzývala, aby opustili nehnuteľnosť a vysvetľovala im nech odídu, pretože je súdom vydané rozhodnutie o zákaze nakladania s nehnuteľnosťou. Obžalovaný na jej výzvy nereagovali. Priebeh skutku čiastočne potvrdila i svedkyňa Q. P., ktorá popísala, ako v danom čase vylomili zámky na dome jej neznáme osoby a začali ich vysťahovávať / súd na danom mieste poznamenáva, že skutočnosť ohľadne vylomenia zámkov však počas konania preukázaná nebola, preto je toho názoru, že svedkyňa sa o takomto postupe obžalovaných výlučne domnievala, preto v danom prípade nenechal právnu kvalifikáciu prokurátora v podanej obžalobe v neprospech obžalovaných a to v zmysle § 194 ods.2 písm. a), príp. podľa písm. b) Tr. zák./ . Taktiež svedok T. P. podrobne popísal, ako v kritický deň prišli pred ich dom na bielom automobile zn. Audi traja muži a to pán S., V. a Z., ktorí mu povedali, že idú sťahovať, pričom ich nezaujímá, že nemôžu nakladať s nehnuteľnosťou a zároveň videl, ako prešli cez zadnú bránu na dvor. Svedkyňa- poškodená T. P. rovnako uviedla, že po návrate domov videla pred domom stáť policajnú hliadku, a tiež spozorovala, ako z nehnuteľnosti vychádza obžalovaný Y. V.. Svedok H. P. taktiež potvrdil, že videl po dome behať viacerých ľudí, najmä obžalovaného S., pričom potvrdil, že obžalovaný V. tam celé sťahovanie organizoval. To, že obžalovaného V. svedok nevidel sa pohybovať po predmetnej nehnuteľnosti súd vysvetľuje tým, že obžalovaný V. opustil nehnuteľnosť ešte predtým, ako bol spozorovaný svedkom H. P.. Výpovede svedkov K. Z., Y. S., P. K., O. Y. a H. R., ohľadom priebehu skutku, súd nepovažuje za dôveryhodné, nakoľko tieto /ich výpovede/ vyznievali nekonzistentne, svedkovia si priebeh skutku buď nepamätali, vypovedali neurčito, vyhýbavo, všeobecne, príp. nevedeli vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach, čo odôvodňuje súd tým, že tieto osoby vykonávali predmetné sťahovanie v prospech, resp. na pokyn obžalovaných a určitým spôsobom mohli buď priamo, resp. nepriamo participovať na predmetnom čine, čo vzhľadom na výlučné právo prokurátora stíhať trestné činy a obžalovať konkrétne osoby zo spáchania trestnej činnosti (tzv. zásada legality, čiže obžalovacia zásada), a rovnako i možnosťou prokurátora osoby podozrivé zo spáchania trestnej činnosti za splnenia zákonných podmienok nestíhať (tzv. zásada oportunitity, resp. princíp účelnosti), nie je možné vecne vyhodnocovať. K uvedenému je nutné dodať, že tieto osoby buď obžalovaných poznali, ale s nimi boli v sprostredkovanom kontakte.

V prvom rade je nutné ustáliť, či sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby OP Trnava. V tomto smere ku skutkovým zisteniam v pôvodne zrušenom rozsudku nevyslovil kritický záver ani odvolací súd. Preto je možné zhodne konštatovať, že základe vyššie popísaných dôkazov považuje súd aj obranu oboch obžalovaných za tendenčnú s cieľom zbavenia sa trestnej zodpovednosti. Hoci obžalovaný Y. V. tvrdil, že na predmetnej nehnuteľnosti nebol, čo potvrdil aj spoluobžalovaný N. S. tým, že do nehnuteľnosti vstupoval len so svedkom Z., no táto skutočnosť bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou svedkyne N. P., ktorá potvrdila, že obž. V. pozná dlhé obdobie od jeho príchodu do obce a tento vošiel spolu obž. S. do nehnuteľnosti, následne do druhého bytu po schodisku, pričom cez okno rovnako videla, ako sa obaja pohybovali na prízemí bytu. Taktiež obaja, obžalovaný S. a V. vošli aj do jej bytu, ktorí opustili urýchlene potom, čo prišla hliadka polície. Taktiež svedkyňa- poškodená T. P. videla po príchode pred nehnuteľnosť vychádzať obž. V. z dvora rodinného domu k nej a k polícii pred dom, teda pred prednú bránu rodinného domu, pričom obžalovaný S. bol vo dvore nehnuteľnosti. Taktiež svedok T. P. potvrdil,

že videl oboch obžalovaných spolu so svedkom Z., ako idú cez zadnú bránu na dvor. Výpovede vyššie uvedených svedkov jednoznačne zodpovedali vykonaným dôkazom ako i ostatným skutočnostiam, majúcich v danom prípade relevantný význam. Obžalovaní ani pri výraznej snahe svojou obhajobou nepreukázali, že by svedkovia nevypovedali pravdu o podstatných okolnostiach a tiež nebola zistená ani akákoľvek motivácia svedkov krivo obviňovať obžalovaných.

K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu možno tiež uviesť niekoľko poznámok. Predovšetkým je nutné dodať, že už odvolací súd judikoval potrebu preukázať obžalovaným priamy resp. nepriamy úmysel, nakoľko konštrukcia § 194 Tr. zák. vyžaduje úmyselnú formu zavinenia. V zmysle pripojených spisov bol obž. V. účastníkom konaní 27C/141/2009 a 19C/15/2010. Obž. S. nebol účastníkom žiadneho z konaní, v spise 27C/60/2013 je zmienka o jeho nahliadnutí do spisu dňa 28.03.2013 titulom plnej moci od žalovaného AB Consult Slovakia s.r.o., avšak mal možnosť nahliadnuť do spisu len v čase, keď tento ešte žiadne rozhodnutie neobsahoval. Obž. V. teda vedel o jeho povinnosti zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, tieto scudziť, prenajať a zaťažovať, keďže rozhodnutia v konaniach 27C/141/2009 a 19C/15/2010 mu boli riadne doručované.

Za istú vadu podanej obžaloby súd považuje fakt, že vymedzenie skutku nereflektuje účel vstupu obžalovaných na nehnuteľnosť (t.j. nie akýkoľvek vstup, ale vypratanie nehnuteľnosti poškodenej), čo však je možné zhojiť v súdnom konaní, nakoľko skutok uvedený v obžalobe a skutok vyplývajúci z dokazovania vykazujú všetky potrebné známky totožnosti (minimálne totožnosť konania je zjavne aspoň čiastočne zachovaná). V tejto súvislosti je nutné dodať, že hoci bol proces vstupu obžalovaných na pozemok realizovaný (ako vyplýva z vykonaného dokazovania), tento podľa názoru súdu nie je trestným činom. Obžalovanému V. vstup na pozemok poškodenej podľa názoru súdu obmedzený nebol (tento bol stricto sensu obmedzený vo vecno-právnej dispozícii s nehnuteľnosťou, ale aj v rozsahu vymedzenej záväzkovej dispozície - najmä prenajatie nehnuteľnosti). Pokiaľ ide o holý vstup na pozemok tento obž. V. zakázaný nebol a keďže tento bol už v čase vstupu vlastníkom nehnuteľnosti (v zmysle neskôr judikovaného stavu v konaní 19C/15/2010), realizácia samotného holého vlastníctva v rozsahu vstupu na pozemok podľa názoru súdu trestnú zodpovednosť súdu nezakladá. Od oprávnenia obž. V. ako vlastníka pozemku možno odvodiť oprávnenie obž. S., ktoré bolo odvoditeľné a dialo sa tak zjavne na základe minimálne konkludentného súhlasu vlastníka (V.). Týmto faktom nie je dotknuté oprávnenie vyplývajúce s nariadeného neodkladného opatrenia, ale ak malo toto pokrývať aj zákaz vstupu na pozemok, bolo nutné sa úspešne domáhať obmedzenia obž. V. aj v tomto rozsahu. Vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu je nutné konštatovať, že poškodenej svedčalo v čase skutku právo na dodržanie judikovaných oprávnení z predbežného oprávnenia, teda istá forma tolerovaného užívania sporných nehnuteľností, ale nie vlastnícke právo ako celok. Z konania obžalovaných sa teda súdu javí, že realizovali vlastné oprávnenia (V.) resp. sprostredkované oprávnenie (S.). Javí sa súdu totiž ako nelogické, aby vlastníkom nehnuteľnosti (presvedčený o svojom vlastníckom práve - čo sú spravidla obe strany sporu) nemal právo vstúpiť na pozemok za žiadnych okolností, hoci mu toto právo nie je explicitne obmedzené, napr. za účelom zistenia stavu nehnuteľnosti, pričom toto právo môže realizovať s jeho súhlasom aj cestou tretej osoby. Ani v prípade, ak by mu takéto právo nesvedčalo, ale obžalovaný (ktorýkoľvek) sa nie celkom bez dôvodu domnieval, že opak je pravou, nie je možné hovoriť o úmysle, ale skôr o omyle, pričom ale ide „len“ o omyl právny, čo však nie je daný prípad.

V tejto súvislosti je nutné poukázať na inštitút „vypratania“ nehnuteľnosti, ktorú správne vymedzil konajúci súd už v rozsudku zo dňa 26.09.2019 ( pričom bezvadnú časť súd z ekonomický dôvodov preberá). „Podľa názoru súdu totižto nie je možné, aby vlastníkom nehnuteľnosti sám takpovediac "svojpomocne " bez právoplatného rozhodnutia súdu vypratával nehnuteľnosť, nakoľko týmto spôsobom by došlo k jednoznačnému zásahu do vlastníckeho práva osôb, ktoré užívajú nehnuteľnosť, pretože môžu mať v predmetnej nehnuteľnosti aj veci, ktoré nepatria vlastníkovi nehnuteľnosti a svojpomocným vypratáním nehnuteľnosti by došlo k už spomenutému zásahu do vlastníckeho práva osôb užívajúcich do času rozhodnutia súdu platným spôsobom predmetnú nehnuteľnosť. Existuje však aj právny názor, že vypratanie svojpomocou je právne dovolené.

Vylúčenie ofenzívnej svojpomoci / vyplýva to i z rozsiahlej rozhodovacej činnosti súdov/ jednoznačne vyplýva z doslovného znenia ust. § 6 Občianskeho zákonníka ale i jeho systematického zaradenia v Občianskom zákonníku, keď po ust. § 4, kde je možné dovolať sa verejnej moci pri ohrození alebo porušení práva a najmä ust. § 5 chrániaceho pokojný stav nasleduje § 6 svojpomoc. Na podporu uvedeného právneho názoru je možné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky

č. III. ÚS 235/08-38, ktorý k svojpomoci uviedol, že „Občiansky zákonník upravuje svojpomoc v ustanovení § 6, v ktorom sa uvádza, že ak hrozí neoprávnený zásah do práva bezprostredne, môže ten, kto je takto ohrozený, primeraným spôsobom zásah sám odvrátiť. Ide o prostriedok ochrany, ktorý právny poriadok pripúšťa výnimočne po splnení zákonom ustanovených podmienok. Svojpomoc spočíva vo využití vlastných síl ohrozeného na ochranu svojich práv. Všetky podmienky svojpomoci (1. zásah do určitého subjektívneho práva, 2. zásah musí hroziť bezprostredne, 3. zásah musí byť neoprávnený, 4. svojpomoc môže vykonávať iba ten, koho právo je ohrozené) musia byť splnené súčasne (kumulatívne). Absencia ktorejkoľvek z už uvedených štyroch podmienok znamená, že ide o protiprávne konanie. Svojpomoc je možné použiť iba na odvrátenie zásahu (tzv. obranná, defenzívna svojpomoc, ktorej cieľom je zachovať doterajší stav). Útočná (ofenzívna) svojpomoc, ktorej cieľom je zmeniť existujúci stav, nie je prípustná. Na základe vyššie uvedeného je teda jasné, že vypratanie nehnuteľnosti takpovediac „na vlastnú päsť“ by bolo riskantným protiprávnym konaním, ak na to nie sú splnené podmienky.

Zdá sa síce absurdné, že vlastník nemôže vstúpiť do vlastnej nehnuteľnosti (domu, bytu), bolo však už mnohokrát súdmi judikované, že vlastník sa dopustil trestného činu, keď násilím vstúpil do nehnuteľnosti, ktorú prenajímal a bola jeho vlastníctvom. Taktiež je potrebné zvýrazniť, že dokonca ani súdne rozhodnutie, ktoré je právoplatné a vykonateľné, ktorým súd zaviazal užívateľa nehnuteľnosti túto nehnuteľnosť opustiť ešte nie je podkladom na to, aby vlastník domu (bytu) do nehnuteľnosti vstúpil. V danej súvislosti viď. R 1/1980, z ktorého vyplýva, že Objektom trestného činu podľa § 238 TZ je domová sloboda. Je chránený akýkoľvek oprávnený užívateľ domu alebo bytu, nielen vlastník, a to proti komukoľvek. Užívateľ domu alebo bytu je teda chránený aj proti vlastníkovi, a to aj vtedy, keď vlastník má vykonateľné rozhodnutie na vypratanie užívateľovho bytu. Naproti tomu vniknutie do neobývaného bytu, napríklad v dôsledku opráv alebo do prázdnej novostavby, nezasahuje do domovej slobody nikoho, a preto nezakladá trestný čin podľa § 238 TZ.

Tak, ako je to uvedené vyššie, svojpomoc spočíva vo využití vlastných síl ohrozeného na ochranu svojich práv. Všetky podmienky svojpomoci (zásah do určitého subjektívneho práva, zásah musí hroziť bezprostredne, zásah musí byť neoprávnený, svojpomoc môže vykonávať iba ten, koho právo je ohrozené) musia byť splnené súčasne (kumulatívne). Absencia ktorejkoľvek z už uvedených štyroch podmienok znamená, že ide o protiprávne konanie, pričom svojpomoc je možné použiť iba na odvrátenie zásahu (tzv. obranná, defenzívna svojpomoc, ktorej cieľom je zachovať doterajší stav). Útočná (ofenzívna) svojpomoc, ktorej cieľom je zmeniť existujúci stav, nie je prípustná. V súlade s uvedeným v prejednávacom prípade nebolo uplatnenie ofenzívnej svojpomoci zo strany obžalovaných vôbec prípustné a legálne. (...)

Taktiež je potrebné dodať, že už samotné hmotné civilné právo hovorí o práve vlastníka domáhať sa vydania veci, teda či už hnutelnej alebo nehnuteľnej od toho, kto ju neprávom zadržuje, pričom procesný predpis naproti tomu hovorí o vydaní veci iba vo vzťahoch k hnutelným veciam a pri nehnuteľných veciach uvádza tzv. "vypratanie". Z tohto dôvodu pri práve vlastníka domáhať sa ochrany vlastníckeho práva vo vzťahu k nehnuteľnosti je nevyhnutné domáhať sa vypratania nehnuteľnosti (R 53/1973). Teda ak niekto bez právneho dôvodu užíva vec, jedným z možných riešení ako sa brániť je inštitút vypratania nehnuteľnosti.“

Je však nutné dodať, že obžalovaným nebol za vinu kladený skutok spočívajúci v nútenom vystáhaní poškodenej a jej rodiny, ale iba samotný vstup na pozemok resp. do nehnuteľnosti. Ohľadom tzv. núteného vystáhania, k tomuto podľa názoru súdu neprišlo, pričom nie je možné hovoriť ani o pokuse takého činu. Preto súd v súlade s obžalovacou zásadou pojednával iba o vstupe na pozemok, nie o konaní spočívajúcom v nútenom vyprataní.

V danej veci teda podľa názoru konajúceho súdu absentuje zavinenie vo forme úmyslu. Krajský súd judikoval povinnosť zisťovať úmyselnú formu zavinenia. K rozsahu prieskumnej pôsobnosti prvostupňového súdu je nutné uviesť, že dokazovanie a s tým súvisiace návrhy patria v prvom rade do kompetencie OP Trnava, ktorý však v tejto súvislosti konkrétny návrh nevzniesol. Súd teda poukazujúc na názor KS v Bratislave aktivitu OP nesuploval a zavinenie vo forme úmyslu (priameho či nepriameho) nezistil.

Vzhľadom na uvedené, dôsledne sa držiac systematiky a právneho názoru odvolacieho súdu súd analyzuje, vzhľadom na vyššie uvedené skôr hypoteticky ako prakticky aj podmienky pre aplikáciu tzv. materiálneho kolektívu.

V zmysle uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/78/2020 zo dňa 22.09.2020 „medzi zákonné znaky každého prečinu totiž nepatria len znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, ale patrí medzi ne aj znak závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Preto je súd povinný vždy skúmať, či nie sú splnené podmienky aj pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia. Záver o tom, či pri prečine bol naplnený aj materiálny korektív, je záverom právnym. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však takéto skúmanie, resp. úvaha súdu prvého stupňa v naznačenom smere nevyplýva. Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť prečinu teda určujú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný (najmä pohľadujúce a prirážajúce okolnosti), ako aj miera zavinenia a pohnútky páchatel'a. Ide o taxatívny výpočet skutočností, ktoré ovplyvňujú závažnosť prečinu. Kritériá podľa účinného Trestného zákona, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa netýkajú subjektu trestného činu, čím sa zvyrazňuje rovnosť všetkých pred zákonom. Takisto objekt trestného činu daný priamo zákonom je v podstate rovnaký pre všetky konkrétne prečiny v jednotlivých skutkových podstatách. Na druhej strane kritériá týkajúce sa konania a následku (objektívna stránka) a miery zavinenia, príp. pohnútky (subjektívna stránka) sú premenlivé. Pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných.“

V zmysle uznesenie KS v Trnave, sp. zn.: 6To/51/2020 zo dňa 24.11.2020 v zmysle ktorého, „správne v tomto smere okresný súd v podstate uplatnil princíp ultima ratio prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Trestného zákona (nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná). V tomto prípade treba uvedený princíp chápať tak, že nemá vplyv na naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ale môže sa uplatniť v rámci materiálnej stránky trestného činu a to ako súčasť materiálneho korektívu. Podľa názoru odvolacieho súdu mali v posudzovanom prípade strany konania dostatok možností vyriešiť vlastný spor prostriedkami civilného práva.“

Aj v prípade ak by súd zistil naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu (čo nezistil, vzhľadom na absenciu objektívnej a subjektívnej stránky), aj v prípade ak by sa odvolací súd s týmto záverom nestotožnil, bolo by použitie materiálneho korektívu na mieste, nakoľko ide o spor nesúci znaky civilného sporu, ktorý bol riešený prioritne prostriedkami civilného práva a aj v prípade, ak by bol preukázaný dolôzny vstup na pozemok poškodenej za účelom protiprávneho vystaňovania, vzhľadom na trvajúci konflikt a jeho priebeh (rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby poškodenej o neplatnosti kúpnej zmluvy, v tom čase ešte neprávoplatné) by bolo plne dôvodné aplikovať na konanie obžalovaných tzv. materiálny korektív. V tomto prípade by ale súd postupoval podľa § 280 ods. 2 Tr. por. a vec by postupoval na prejednanie priestupku, pričom keďže v predmetnej veci nezistil objektívnu ani subjektívnu stránku, tak nečinil.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho rozsudku.

O náhrade škody súd nerozhodoval, nakoľko náhrada škody zo strany poškodenej uplatnená nebola.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.